

Karim met zijn zussen Hajar en Houda

'IK HAD ZO GRAAG WILLEN WETEN DAT IK NIET DE ENIGE WAS!'

Amal el Maarouf woont sinds 1991 in Nederland. Omdat ze op haar opleiding in Marokko al Duits, Frans en Engels had geleerd, vond ze Nederlands leren helemaal niet zo moeilijk. Maar toen haar zoon Karim (inmiddels 13) slechthorend bleek te zijn, maakte ze kennis met een heel nieuwe wereld. 'Ik moest zoveel uitzoeken!' Karim is de jongste van vijf kinderen; hij heeft naast zijn slechthorendheid ADD.

Op de IC

'Eigenlijk beseften we pas dat Karim slecht hoorde, toen hij een jaar of drie was. Als ik hem riep, leek hij me niet te horen. Via de huisarts kwam ik bij het audiologisch centrum en bij de gezinsbegeleiding terecht. Karim kreeg hoorapparaten, we kregen thuis begeleiding en gebarentaalles. Maar daar heeft Karim niet veel mee gedaan.

Karim heeft na zijn geboorte op de Intensive Care gelegen; het ging heel slecht met hem. Hij heeft toen Gentamicine (een antibioticum) gehad. Later ontdekte ik dat dat bijwerkingen zoals gehoorverlies en nierbeschadiging kan hebben. En nu

is hij dus slechthorend en werken zijn nieren niet goed. Maar het heeft hem toen wel gered.'

Onderwijs kost veel energie

'Karim zat op een reguliere basisschool; daar heb ik toen een remedial teacher en een AB'er geregeld. Daar had hij veel aan. Op het VierTaal College zit hij in een klas van 12 leerlingen, van wie hij de enige slechthorende is; de anderen hebben TOS. Daardoor wordt er minder rekening met hem gehouden. Door zijn slechthorendheid is hij veel sneller moe. Op school krijgt hij gauw hoofdpijn, maar online onderwijs kost hem ook meer energie dan een ander. Dat wordt soms wel vergeten. Zijn IQ is goed, maar zijn capaciteiten komen zo niet tot bloei.

Ik heb hem veel voorgelezen, maar zelf heeft hij niets met lezen. Als hij een tekst moet lezen, blokkeert hij.'

Alles zelf uitzoeken

'Ik had destijds wel met iemand van mijn eigen cultuur ervaringen willen delen. Over zijn gehoorverlies, maar ook over allerlei praktische dingen. Nu heb ik van alles zelf moeten uitzoeken.

Zoals speciale zwemles, maar ook de verzekering voor zijn hoorapparaten. Daar had ik nooit van gehoord. Totdat Karim er eentje kwijtraakt: € 600...

Mensen die de taal minder goed spreken, zitten gewoon klem, ze weten de weg niet goed te vinden. Dan denken ze bijvoorbeeld dat hun kind "moet" blijven zitten. En dan zeg ik: "Niks moet: ga eerst zoeken, stel vragen en neem de tijd om een goede beslissing te nemen. Laat niet los: jij kent hem het beste!"

Tips voor zorg en onderwijs

'Zorg voor multicultureel personeel, ook vanwege de taal: dat is cruciaal! Het zou ook mooi zijn als organisaties (ook de FODOK!) een contactpersoon zouden hebben, die Arabisch spreekt en makkelijk bereikbaar is voor ouders die het Nederlands niet goed beheersen.

Zorg voor informatie over slechthorendheid, maar ook over alles daaromheen, in makkelijk Nederlands en zorg dat ouders met elkaar in gesprek gaan, ervaringen delen. Dat heb ik zo gemist! Ik had zo graag willen weten dat ik niet de enige was. Als je dat in het Arabisch kunt doen, dan haalt dat een zware last van je schouders.

En zorg dat slechthorende kinderen met elkaar in een klas zitten, niet met TOS-leerlingen!

Mariën Hannink

Karim maakt pizza

'Ik had zo graag willen weten dat ik niet de enige was!'

DIVERSITEIT BIJ DEELKRACHT

De dove en slechthorende kinderen en hun ouders in de Vroegbehandeling vormen een heel diverse groep. Divers, bijvoorbeeld omdat ouders verschillende opleidingsniveaus hebben en families verschillende culturele achtergronden. Maar ook omdat er kinderen en ouders zijn met bijkomende problemen, waardoor de zorg niet altijd goed bij het gezin past.

Binnen Deelkracht wordt er in het project 'Diversiteit' onderzocht hoe de zorg zo goed mogelijk kan aansluiten bij alle gezinnen. In het project komen zowel ouders als professionals aan bod. Waar lopen zij tegenaan? Hoe gaan ze om met problemen die ze tegenkomen? En welke wensen hebben ouders en professionals nog?

Voor professionals wordt een werkwijzer ontwikkeld. Hierin kunnen zij informatie en tips vinden over het omgaan met diversiteit in hun werk. Dat kan praktische informatie zijn, zoals hoe zij kunnen controleren of een brief of verslag voor ouders in begrijpelijke taal is geschreven. Maar ze kunnen hier ook informatie vinden over bijvoorbeeld cultuursensitief werken.

Voor ouders worden zorgproducten toegankelijker gemaakt, bijvoorbeeld door het taalgebruik aan te passen of door tekst te vervangen door tekeningen. De producten die in het project worden ontwikkeld, worden getoetst aan de doelgroep voor wie ze zijn bedoeld. Op die manier wordt de samenwerking tussen de zorg en ouders nog beter.

*Lizet Ketelaar (NSDSK) en
Merel Maslowski (Kentalis)*

